

Vitnesskildring från Blåkulla

I köket hos Ol-Jons är det en djup ångestfylld anda blandad med vrede. Allt kommer sig av den rädsla alla känner för vad som kan komma att ske.

Alla är församlade, husbondfolket, pigan, drängen och barnen.

Prästmannen är också där. Han är trött och sliten. Även han är rädd. Det är ett makalöst uppdrag han fått sig tilldela. Men han är en kyrkans man, Guds tjänare och själasörjare, så han bär sitt uppdrag med mod.

Prästen: Det är med viss tillfredställelse som jag åtar mig detta uppdrag. Här gäller det att hålla Djävulen på avstånd. Därför frågar jag dig Marit, du äldsta dotter här på gården.

Erkänner Du att det som ryktas om dig är sant? Att Du ska haft samröre med Honom och gjort dina resor till Blåkulla?

Marit: Nej – nej goa pastorn, det har jag aldrig gjort. Jag skulle aldrig vilja ha något samröre med honom – men jag har blivit frestad.

Prästen: Nå, på vad sätt har han frestat Dig?

Marit: Han kom en natt när jag somnat. Han var grann, men inte ville jag ha något med honom att göra.

Prästen: Hur såg han ut denne frestare?

Marit: Han hade grå jacka, röda byxor och blå strumpor med tofsar på. Så hade han en hög hatt som det också var tofsar på. Han var det grannaste jag hade sett.

Prästen: Vad frestade han Dig med?

Marit: Vi skulle resa över kyrkor och hav, berg och moar, fram till en vidsträckt äng som kallas Blåkulla. Där skulle vi få stiga in i en stor sal, dukad med allt gott som finns att äta, men som jag bara har hört talas om. På natten skulle vi få sova i en pösande säng med krusade lakan.

Prästen: Hur skulle ni resa den långa vägen till Blåkulla?

Marit: Varje resenär får ett horn med häxsalva. Om man smörjer benen med den där salvan kan man åka på vad som helst, geten eller eldgaffeln, bakfjôla går det med.

Pigan lägger sig plötsligt i och gör sig viktig.

Pigan: Jag har minsann sett henne med ett sånt där horn! Jag såg hur hon smorde sig en kväll.

Marit: Neej du!

Prästen: Nå, hur går resan till?

Marit: De som ska resa till Blåkulla samlas i en avlägsen korsväg. Där får man klä av sig naken och kuta runt tre varv medsols och skrika: ”Antifar, kom, för oss till Blåkulla.” Så bär det av

Hon ville ha oss med, säger lillflickan. Olof skulle få åka på kvasten och jag på geten. Men jag ville inte.

Inte jag heller, säger Olof

Prästen: Men Satan måste väl ha några baktankar med allt detta? Vad var det för villkor?

Marit: Det första som förväntas av gästerna är att de avsäger sig tron på Gud och överlämnar sin kropp och själ till Satan. Sen skär han dem i fingret, tar blod och skriver namnet i en stor bok. Som belöning får de förmåga att framkalla oväder, frost och slagregn och att förgöra både djur och människor. Men huja mej, inte vill väl jag ha med slikt elände att göra.

Prästen: Jag hör att du varit hårt frestad av den Onde, men att Du har stått emot och att Din tro är stark.
För att hjälpa dig ska vi piska och pina Din kropp så att Han inte vill vara Dig nära. Detta kommer att ske på galgbacken i Sorga hasteligen.
Därefter får Du sitta i stocken nästkommande kyrkhelg då alla kan titta på Dig. Därmed vågar inte Satan närma sig Dig igen. Det är för många ögon på Honom. Gå nu min tös. Bär Ditt ok med glädje och tålmod och Du ska bli fri.

Marit får en huva över huvudet och förs ut. Barnen kryper ihop i ett hörn. Pigan slår sig för bröstet. Far och Mor sitter djupt försjunkna i sina tankar.